

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 276/2014-18

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. júna 2014 predbežne prerokoval sťažnosť občianskeho združenia Lesoochranárske zoskupenie VLK, Tulčík 26, zastúpeného advokátkou JUDr. Ivetou Rajtákovou, Advokátska kancelária, Štúrova 20, Košice, vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave vo veci námietky zaujatosti proti sudkyňi Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 59/2012 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť občianskeho združenia Lesoochranárske zoskupenie VLK o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 15. mája 2014 doručená sťažnosť občianskeho združenia Lesoochranárske zoskupenie VLK, Tulčík 26 (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátkou JUDr. Ivetou Rajtákovou, Advokátska kancelária, Štúrova 20, Košice, vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu

a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) vo veci námietky zaujatosti proti sudkyňi Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 59/2012.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľ je vedľajším účastníkom na strane navrhovateľov – Slovenská republika a Lesy Slovenskej republiky, štátny podnik, v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 12 C 59/2012 proti odporcovi občianskemu združeniu Človek a strom o určenie neplatnosti medzi nimi uzavretej zámennej zmluvy č. 6929/2008/140 z 27. novembra 2009.

Sťažovateľ ako vedľajší účastník označeného súdneho konania vzniesol podaním z 22. novembra 2013 námietku zaujatosti zákonnej sudkyne JUDr. Gabriely Sobolovskej, v ktorej uviedol:

„Dňa 8. IV. 2013 sa na Okresnom súde Bratislava II konalo pojednávanie...

Na tomto pojednávaní sa zúčastnil štatutárny orgán vedľajšieho účastníka, právna zástupkyňa vedľajšieho účastníka, právna zástupkyňa odporcu. Na pojednávaní bola prítomná početná verejnosť.

V priebehu pojednávania súd prerušil na žiadosť právnej zástupkyne vedľajšieho účastníka pojednávanie na 15 min. z dôvodu naštudovania rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Sžr/68/2011. Počas prerušenia pojednávania opustili všetci prítomní pojednávaciú miestnosť. Po uplynutí doby 15 min. súd pokračoval v prerušenom pojednávaní, ktoré skončilo o 11. 45 hod.

Po ukončení pojednávania bolo viacerými osobami, ktoré sa na pojednávaní zúčastňovali ako verejnosť oznámené právnej zástupkyňi vedľajšieho účastníka, aj jeho štatutárnemu orgánu J. L., že počas vyššie opísaného prerušenia pojednávania bola právna zástupkyňa odporcu O. K. vyzvaná, aby vstúpila do miestnosti, v ktorej sa počas prerušenia pojednávania zdržiavala vec pojednávajúce sudkyňa, čo aj právna zástupkyňa odporcu urobila.

Takýto postup vec pojednávajúcej sudkyne vzbudzuje u vedľajšieho účastníka odôvodnené pochybnosti o nezaujatosti sudkyne v predmetnej veci, a to z dôvodu jej vzťahu k právnej zástupkyňi odporcu. ...

Vedľajší účastník konania sa o skutočnostiach, ktoré sú dôvodom na vznesenie námietky zaujatosti dozvedel dňa 8. 11. 2013 po skončení pojednávania vo veci sp. zn. 12 C/59/2012. ...“

Okresný súd prípisom z 28. novembra 2013 predložil sťažovateľom podanú námietku zaujatosti spolu so súdnym spisom na rozhodnutie krajskému súdu a v tomto prípise zákonná sudkyňa zároveň uviedla, že „... ako zákonne pridelený sudca sa v tejto veci necítim byť ani subjektívne a ani objektívne zaujatá, nakoľko nemám záujem na určitom výsledku sporu, konanie sa ma nijako priamo nedotýka, o veci som nezískala informácie iným ako procesným postupom, účastníkov tohto konania nepoznám, nikdy som sa s nimi nestretla a nie sú to mne blízke osoby“.

Obsahom súdneho spisu v čase predloženia veci krajskému súdu bol aj úradný záznam z 28. novembra 2013 podpísaný zákonnou sudkyňou, vyššou súdnou úradníčkou a asistentkou senátu, v ktorom sa uvádza:

„Dňa 26. 11. 2013 bola doručená tunajšiemu súdu námietka zaujatosti vo vecí sp. zn. 12 C/59/2012 právna zástupkyňa vedľajšieho účastníka I. R.

V námietke zaujatosti právna zástupkyňa vedľajšieho účastníka sa uvádza, že počas prerušenia konania, o ktoré požiadala právna zástupkyňa vedľajšieho účastníka bola právna zástupkyňa odporcu vyzvaná, aby vstúpila do pojednávacej miestnosti, v ktorej sa údajne počas prerušenia konania mala zdržiavať.

Sama právna zástupkyňa vedľajšieho účastníka v námietke zaujatosti uvádza, že na pojednávaní bola prítomná početná verejnosť.

Tvrdenie právnej zástupkyňi vedľajšieho účastníka sú nehoráznym klamstvom, pretože v pojednávacej miestnosti som zostala spolu so svojou asistentkou E. G. a vyššou súdnou úradníčkou K. R.

Je až zarážajúce čoho je schopná právna zástupkyňa vedľajšieho účastníka uviesť, len preto, aby zmarila pojednávanie vytyčené na 19. 12. 2013. Je predsa nemysliteľné, aby

som si ako zákonná sudkyňa počas prerušenia konania zavolala do pojednávacej miestnosti niektorého z účastníkov konania, prípadne ich právnych zástupcov v čase, keď je pojednávanie prerušené. Účastníci konania ako i právni zástupcovia boli mimo pojednávacej miestnosti vonku na chodbe za prítomnosti justičnej stráže.

Súdny spor medzi navrhovateľom a odporcom je medializovaný, zúčastňujú sa ho novinári ako i poslanec NR SR A. H.

Opätovne uvádzame, že tvrdenia a invectívy zo strany právnej zástupkyňi vedľajšieho účastníka sa nezakladajú na pravde.“

Krajský súd prípisom č. k. 8 NcC 101/2013-382 zo 16. decembra 2013 vrátil okresnému súdu predložený spis bez rozhodnutia o námietke zaujatosti a uviedol:

„... Vám zasielam späť spis Vašej sp. zn. 12 C/59/2012 bez rozhodnutia o námietke zaujatosti; ako bezdôvodne predložený.

Z písomného podania vedľajšieho účastníka, doručeného súdu dňa 26.11.2013 vyplýva, že dôvodom ním vznesenej námietky, zaujatosti voči vec prejednávajúcej sudkyňi JUDr. Gabriele Sobolovskej sú okolnosti spočívajúce v postupe sudkyne počas prerušenia pojednávania konaného dňa 08. 11. 2013, o ktorom sa právna zástupkyňa vedľajšieho účastníka mala dozvedieť od iných osôb, ktoré konkrétne neuviedla a taktiež neuviedla v námietke zaujatosti ani žiaden konkrétny vzťah sudkyne JUDr. Sobolovskej k právnej zástupkyňi odporcu, ktorý by mohol vzbudiť pochybnosti o sudcovskej nezaujatosti v predmetnej veci.

Z uvedeného je zrejmé, že námietka zaujatosti sudkyne vznesená vedľajším účastníkom sa týka okolností, ktoré spočívajú v postupe sudkyne y konaní o prejednávanej veci, ktoré v zmysle § 14 ods. 3 O. s. p. nie sú dôvodom na vylúčenie sudkyne JUDr. Sobolovskej z pojednávania a rozhodovania veci a na námietku zaujatosti, týkajúcu sa len týchto okolností, súd podľa § 15a ods. 5 O. s. p, neprihliada a vec sa nadriadenému súdu nepredkladá.“

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol:

„Podľa názoru sťažovateľa je nepochybné, že postupom Krajského súdu v Bratislave vo veci námietky zaujatosti... bolo porušené právo sťažovateľa domáhať sa svojho práva

zákonom ustanoveným postupom na nestrannom súde zakotvené v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a právo na prerokovanie veci nestranným súdom zakotvené v čl. 6 ods. 1 vety prvej Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd...

Takýto postup Krajského súdu v Bratislave nie je súladný so základným právom sťažovateľa na nestranný súd, ktoré je vykonávané už označenými ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku. Krajský súd v Bratislave vyhodnotil namietané konanie sudkyne Okresného súdu Bratislava II, keď počas prerušeného pojednávania mala vyzvať právnu zástupkyňu odporcu na vstup do miestnosti, v ktorej sa nachádzala a zotrvať tam s ňou bez prítomnosti účastníkov konania a ich právnych zástupcov ako postup sudkyne v konaní.

Je pravdou, že ust § 14 ods. 3 O. s. p. ustanovuje, že dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudcu v konaní o prejednávanej veci. Krajský súd v Bratislave však vyložil obmedzenie zakotvené v citovanej zákonnom ustanovení - okolnosti spočívajúce v postupe sudcu v konaní krajne extenzívne, čím sťažovateľovi odňal právo na to, aby o jeho námietke zaujatosti bolo rozhodnuté zákonným spôsobom, a aby bolo takýmto postupom rešpektované jeho právo na nestranný súd.

Je nepochybné; že postupom sudcu v konaní možno rozumieť taký postup súdu (sudcu), ktorý možno identifikovať ako procesné úkony súdu vrátane jeho rozhodnutí, ktoré upravujú vedenie konania. Ide o procesné úkony a rozhodnutia, ktoré upravuje platný Občiansky súdny poriadok, a ktoré sú ním predvídané a majú upravené svoje účinky na priebeh konania.

Sťažovateľ nemá pochybnosti o tom, že okolnosti, ktoré uviedol vo svojej námietke zaujatosti nemožno subsumovať pod okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudcu v konaní. Namietaným postupom, ku ktorému malo dôjsť počas prerušenia pojednávania, totiž vec pojednávajúca sudkyňa nerealizovala žiadne práva ani povinnosti súdu voči účastníkom konania alebo iným osobám zúčastneným na konaní predvídané a upravené v Občianskom súdnom poriadku. Práve z dôvodu, že postup sudkyne počas prerušenia pojednávania nebol žiadnym z úkonov súdu predvídaných a upravených Občianskym súdnym poriadkom, vzbudil u sťažovateľa oprávnené pochybnosti o nezaujatosti sudkyne. Takýto postup bol zároveň v rozpore so základnou povinnosťou sudkyne vyjadrenej v ust. § 30 ods. 3 písm. e) zák. č. 385/2000 Z. z., podľa,; ktorého je sudca povinný dbať svojim správaním na to, aby

jeho nestrannosť nebola dôvodne spochybňovaná a s povinnosťou zakotvenou v ods. 3 toho istého zákonného ustanovenia, podľa ktorého nesmie od strán alebo od účastníkov konania alebo od ich právnych zástupcov, okrem prípadov ustanovených v zákonoch a v konaní pred súdmi, jednostranne prijímať alebo poskytovať im informácie alebo rokovať s nimi o skutkovej podstate prejednávanej veci alebo o procesných otázkach, ktoré na ňu môžu mať vplyv. ...

Krajský súd v Bratislave tým, že o sťažnosti sťažovateľa nerozhodol spôsobom upraveným zákonom, teda vydaním rozhodnutia o tom, či sudkyňa JUDr. Gabriela Sobolovská je alebo nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 12 C/59/2012 odňal sťažovateľovi právo na nestranný súd, pričom zásah do jeho práva doposiaľ trvá, keďže doposiaľ o námietke zaujatosti sťažovateľa nebolo zákonným, a teda ani ústavne konformným spôsobom rozhodnuté. ...“

Na základe uvedeného sťažovateľ v sťažnosti navrhol, aby ústavný súd o jeho sťažnosti takto rozhodol:

„Právo sťažovateľa... domáhať sa svojho práva na nestrannom súde zakotveného v článku 46 ods. 1 Ústavy SR, a... na prejednanie veci nestranným súdom zakotveného v článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave vo veci jeho námietky zaujatosti zo dňa 22. 11. 2013 vznesenej voči sudkyňi Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 12 C/59/2012, bolo porušené.

Ústavný súd Slovenskej republiky prikazuje Krajskému súde v Bratislave rozhodnúť o námietke zaujatosti zo dňa 22. 11. 2013 vznesenej sťažovateľom voči sudkyňi Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 12 C/59/2012.

Ústavnú súd Slovenskej republiky zakazuje Krajskému súde v Bratislave pokračovať v porušovaní práv sťažovateľa vo veci námietky zaujatosti zo dňa 22. 11. 2013 vznesenej sťažovateľom voči sudkyňi Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 12 C/59/2012 a vec vracia Krajskému súde v Bratislave na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Odporca je povinný nahradiť sťažovateľovi všetky trovy tohto konania.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti (návrhu) možno hovoriť predovšetkým vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán porušoval uvedené základné právo, pretože

uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 55/05, IV. ÚS 288/05).

Ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľa a skúmal, či nie sú dané dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, ktoré bránia jej prijatiu na ďalšie konanie.

Podľa názoru sťažovateľa krajský súd porušil právo na súdnu ochranu a právo na spravodlivý súdny proces, a to porušením práva na nestranný súd, keď obsah ním podanej námietky zaujatosti zákonnej sudkyne v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 12 C 59/2012 vyhodnotil ako námietky týkajúce sa len okolností, ktoré spočívajú v postupe sudcu v konaní o prerokováanej veci a ktoré vybavil len prípisom o vrátení spisu bez rozhodnutia o námietke zaujatosti.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže zákonom ustanoveným postupom domáhať svojho práva na nezávislom a nestrannom súde.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

Podľa § 14 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“) dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudcu v konaní o prejednávanej veci.

Podľa § 15a ods. 5 OSP ak sa námietka zaujatosti týka len okolností, ktoré spočívajú v postupe sudcu v konaní o prejednávanej veci (§ 14 ods. 3), súd na námietku zaujatosti neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá.

Právo na nestranný súd je zabezpečované ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku o vylúčení sudcov, o ktorých nezaujatosti sú dôvodné pochybnosti. Ústavný súd

zastáva názor, že účelom inštitútu nepredloženia veci nadriadenému súdu upraveného v § 15a OSP je zabezpečenie plynulosti konania. Okrem toho zákonodarca výslovne ustanovil ako dôvod nevyhlúčenia sudcu okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudcu v konaní o prerokováanej veci.

Podľa názoru ústavného súdu ak po podaní námietky zaujatosti účastníkom konania sudca predloží vec nadriadenému súdu, je tento oprávnený posúdiť, či sa v danom prípade námietka týka len okolností, ktoré spočívajú v postupe sudcu v konaní o prerokováanej veci. Ak dospeje k záveru, že to tak je, môže vybaviť vec aj inak ako rozhodnutím.

V posudzovanom prípade krajský súd zistil, že sťažovateľ uplatnil námietku, ktorá sa týkala okolností spočívajúcich v postupe konajúcej sudkyne (nie v jej pomere k veci či účastníkom konania, resp. ich právnym zástupcom), a prípisom vrátil vec okresnému súdu. Z prípisu vyplýva, že námietka bola riadne zapísaná v registri krajského súdu pod sp. zn. 8 NcC 101/2013 [porov. § 164 ods. 3 písm. b) a príloha 1 – súdne registre odvolacej agendy – vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 543/2005 Z. z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, Špeciálny súd a vojenské sudy v znení neskorších predpisov] a vec bola prerokovaná ôsmym senátom, o čom svedčí podpis predsedníčky senátu na prípise. Námietka nebola vybavená len administratívnym kancelárskym spôsobom, ale bola prerokovaná bez meritórneho rozhodnutia.

Iba predloženie veci nadriadenému súdu nemôže bez ďalšieho zakladať jeho povinnosť o nej rozhodnúť. Podľa ústavného súdu nemožno vec interpretovať tak, že sudca pozná právo, a teda jeho rozhodnutie predložiť vec nadriadenému súdu je záväzná pre nadriadený súd. Zhodnotenie skutkových okolností o tom, či ide o postup sudcu v konaní alebo nie, patrí tak sudcovi, ako aj nadriadenému súdu. V konečnom dôsledku však rozhoduje nadriadený súd, ktorý ak zistí, že ide o okolnosti spočívajúce v postupe sudcu v konaní, nerozhoduje už meritórne o jeho vylúčení alebo nevyhlúčení. To vyplýva z osobitosti inštitútu nepredkladania veci, ktorého účelom, ako už bolo uvedené, je

plynulosť konania. Ak by mal nadriadený súd v každom prípade posudzovať meritórne nezaujatosť, tak by bol účel tohto inštitútu popretý.

Ústavný súd už v rozhodnutí sp. zn. IV. ÚS 74/07 uviedol, že podľa poznatkov zo súdnej praxe niektoré nadriadené súdy o vrátení veci rozhodujú uznesením. Takéto uznesenie sa však nezaoberá meritom (teda nerozhoduje sa ním o vylúčení, resp. nevyhlásení vec prerokováajúceho sudcu), ale sa ním len konštatuje, že vec nemala byť predložená nadriadenému súdu, a preto sa vracia súdu prvého stupňa. Voľba spôsobu komunikovania medzi všeobecnými súdmi vo vzťahu k § 15a ods. 5 OSP je na všeobecných súdoch. Ak nadriadený súd zvolí formu uznesenia, volí formálnejší spôsob vybavenia veci, ako je vybavenie prípisom. Preto ak nadriadený súd dospeje k záveru, že námietka sa týka len okolností, ktoré spočívajú v postupe sudcu, a vec mu nemala byť predložená, tak forma vybavenia veci (uznesenie alebo vrátenie prípisom) nemá žiaden ústavno-právny rozmer a ústavno-právnu relevanciu vo vzťahu k namietajúcemu účastníkovi.

Skutočnosť, že nadriadený súd v danej veci nerozhodol meritórnym uznesením, nemohla mať podľa názoru ústavného súdu priamu súvislosť s možným porušením sťažovateľovho práva na nestranného sudcu.

Ústavný súd konštatuje, že z ústavného hľadiska je podstatné, že sa krajský súd vecou riadne zaoberal a vybavil ju v súlade so zákonnými a ústavnými limitmi nezasahujúc tým do základných práv sťažovateľa.

Pokiaľ sťažovateľ namieta závery krajského súdu o tom, že podaná námietka zaujatosti sa týka okolností, ktoré spočívajú v postupe zákonnej sudkyne v konaní, ústavný súd konštatuje, že argumentáciu sťažovateľa nevyhodnotil ako spôsobilú spochybniť ústavnú udržateľnosť záverov krajského súdu. Ústavný súd nezistil, že by postup a závery krajského súdu pri vybavovaní námietky zaujatosti boli svojvoľné alebo rozporné, či urobené v zrejmom omyle a v nesúlade s platnou právnou úpravou, či nedostatočne odôvodnené, a tým mohli zakladať možnosť porušenia zásady nestrannosti konajúceho súdu.

Keďže ústavný súd nezistil možnosť porušenia základného práva sťažovateľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom krajského súdu pri vybavení ním vznesenej námietky zaujatosti zákonnej sudkyne, je naplnený dôvod na odmietnutie sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre jej zjavnú neopodstatnenosť.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti sťažovateľa v celosti sa ústavný súd ďalšími nárokmi sťažovateľa nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. júna 2014